

Sygn. Akt XVII AmE 367/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego M. G.

o zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 6 czerwca 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 367/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 6 czerwca 2018 r., numer (...)(...), na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2, art. 5a ust. 1 i art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 650, 685, 750, 771) w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego [Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Pana M. G. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne sporu z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P., dotyczącego odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi kompleksowej sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w G., orzekł:

zawarcie pomiędzy Wnioskodawcą Panem M. G. a (...) Spółką Akcyjną w P. kompleksowej umowy sprzedaży energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G., o treści stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 5a ust. 1 Prawa energetycznego poprzez błędne zastosowanie, polegające na przyjęciu, że sprzedawca z urzędu ma obowiązek zawierania nowej umowy kompleksowej w sytuacji, gdy powódkę wiąże ważna umowa kompleksowa, obejmująca lokal mieszkalny przy ul. (...) w G., zawarta z Panem M. K., tj. poprzednim właścicielem mieszkania,

- art. 9g ust. 12 Prawa energetycznego poprzez wprowadzenie do obrotu umowy kompleksowej niezgodnie z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (dalej (...)), której niezgodność z pkt (...) (...) polega na jednoczesnym obowiązywaniu więcej niż jednej umowy kompleksowej dla jednego punktu poboru energii, co jest rażącym naruszeniem reguł ustanowionych na podstawie art. 9g ust. 1 Prawa energetycznego przez operatora systemu dystrybucyjnego i zatwierdzonych przez Prezesa URE,

- art. 6a ust. 1 Prawa energetycznego poprzez przyjęcie w zaskarżonej decyzji, że w przypadku dokonywaniu rozliczeń za usługę kompleksową w oparciu o licznik przedpłatowy brak tytułu prawnego do nieruchomości lub jego utrata może być podstawą rozwiązania umowy kompleksowej zawartej z odbiorcą w rozumieniu art. 3 pkt 13 Prawa energetycznego,

2. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy:

- art. 28 k.p.a. poprzez nieuznanie za stronę prowadzonego postępowania Pana M. K., strony umowy kompleksowej obejmującej lokal mieszkalny przy ul. (...) w G., pomimo że wydana decyzja ma bezpośredni wpływ na jego prawa i obowiązki.

Mając powyższe na uwadze wniosła o:

1. uchylenie decyzji pozwanego w całości i orzeknięcie, iż na powódzie wobec Pana M. G. nie ciążył obowiązek zawarcia umowy o świadczenie usługi kompleksowej, której przedmiotem była sprzedaż i dystrybucja energii elektrycznej na potrzeby lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G.,

2. zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, że w dniu 21 sierpnia 2006 roku została zawarta umowa kompleksowa na potrzeby lokalu przy ul. (...) na czas nieokreślony i do dnia złożenia odwołania nie została wypowiedziana ani też w żaden inny sposób rozwiązana, pomimo kilkukrotnego podejmowania przez powoda prób ugodowego rozwiązania umowy. Powódka podniosła, że brak jest możliwości świadczenia usługi kompleksowej dwukrotnie, jednocześnie do tego samego miejsca dostarczania energii elektrycznej. Z tego względu powódka zmuszona była odmówić zainteresowanemu M. G. zawarcia umowy kompleksowej na potrzeby przedmiotowego lokalu mieszkalnego. W ocenie powódki nie stanowi to naruszenia jej obowiązków, wynikających z art. 5a ust. 1 PE, z uwagi na fakt, że obowiązek ten już został uprzednio wykonany, w związku z zawarciem umowy z dnia 21 sierpnia 2006 roku. Powódka powołała się przy tym na treść pkt D.1.8. (...) zgodnie z którym (...) może mieć w danym okresie dla jednego punktu poboru energii elektrycznej (...) zwartą obowiązującą tylko jedną umowę: kompleksową albo o świadczenie usług dystrybucji. Z tego względu wprowadzenie do obrotu drugiej umowy kompleksowej dotyczącej tego samego lokalu jest naruszeniem reguł ustanowionych na podstawie art. 9g ust. 1 PE przez operatora systemu dystrybucyjnego i zatwierdzonych przez Prezesa URE. W przekonaniu powódki z brzmienia art. 6a ust. 1 PE wynika jednoznacznie, że brak tytułu prawnego do nieruchomości lub jego utrata uprawnia powódkę jedynie do instalacji przedpłatowego układu pomiarowo – rozliczeniowego. Zgodnie z ust. 3, dopiero w razie braku zgody odbiorcy na zainstalowanie przedpłatowego układu pomiarowo – rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej lub rozwiązać umowę sprzedaży energii. Powódka wskazała, że energię elektryczną, zużywaną na potrzeby lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G., od dnia rozpoczęcia świadczenia usługi kompleksowej na podstawie umowy nr (...), mierzy licznik przedpłatowy, który był zainstalowany na podstawie art. 6a ust. 1 PE odbiorcy użytkującemu lokal przed Panem M. K.. Powódka wskazała też na stanowisko UOKiK, który stwierdza, że prawo przedsiębiorstwa energetycznego do rozwiązania umowy jest ograniczone z uwagi

na ciążyący na nim obowiązek dostarczania energii. W związku z tym w ocenie powódki, brak albo utrata tytułu prawnego do nieruchomości w świetle aktualnego stanu prawnego nie może być przyczyną rozwiązania umowy kompleksowej, okoliczność ta ma relewantny wpływ na jej obowiązywanie. Powódka powołała się też na treść art. 387 k.c., z którego wynika, że nie można w sytuacji utraty tytułu prawnego od obiektu podnosić niemożliwości świadczenia. Powódka zakwestionowała także stwierdzenie Prezesa URE na stronie 11 uzasadnienia, gdzie zostało wskazane, iż w okresie uprawomocnienia się decyzji: „... strony mogą dostosować także treść umowy do zmieniającego się otoczenia prawnego (w tym np. do nowych przepisów o ochronie danych osobowych)”, z uwagi na datę wydania decyzji oraz wejścia w życie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) (...) i uchylecia dyrektywy 95/46/WE. Również postanowienie zawarte w § 3 ust. 3 umowy, budzi wątpliwość powódki w zakresie jego wykonalności z uwagi na fakt, iż wymiana licznika przedpłatowego może nastąpić wyłącznie po zawarciu umowy i jej wejściu w życie, a nie przed tym dniem.

Zainteresowany M. G. wskazał, że uważa decyzję Prezesa URE za słuszną.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Wskazał także, że własność przedmiotowej nieruchomości lokalowej została przeniesiona na zainteresowanego oraz ujawniona w księdze wieczystej. Poprzedni właściciel wydał w trakcie prowadzonej egzekucji nieruchomość, jednakże nie wypowiedział umowy kompleksowej z dnia 21 sierpnia 2006 roku. Dostawy energii elektrycznej do lokalu są świadczone w systemie przedpłatowym, a należności za energię opłaca zainteresowany. Mimo to, wnioski zainteresowanego skierowane do powoda o zawarcie z nim kompleksowej umowy sprzedaży energii zostały przez powoda rozpatrzone negatywnie. Prezes URE wskazał, że zakładając racjonalność ustawodawcy tworzącego przepisy prawa uznał, iż orzeczenie zawarcia w drodze decyzji administracyjnej umowy kompleksowej sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej pomiędzy zainteresowanym a powodem jest jedynym możliwym i legalnym sposobem rozwiązania zaistniałego sporu. Pozwany wskazał, że w myśl art. 5a ust. 2 PE sprzedawca z urzędu jest zobowiązany zapewnić świadczenie usługi kompleksowej odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym. W niniejszej sprawie w ocenie pozwanego podmiotem zobowiązanym wobec zainteresowanego do zawarcia umowy kompleksowej jest powód. W związku z tym, w myśl art. 8 ust. 1 PE wniosek zainteresowanego z dnia 23 listopada 2017 roku zaktualizował po stronie pozwanego obowiązek rozstrzygnięcia powstałego między powodem a zainteresowanym sporu, co doprowadziło do orzeczenia zawarcia umowy kompleksowej stanowiącej załącznik do decyzji. Jednocześnie w przekonaniu pozwanego, wydanie przedmiotowej decyzji nie naruszy interesów byłego odbiorcy. Rozstrzygnięcie zwarte w wydanej decyzji sankcjonuje prawnie stan faktyczny. Pozwany zaznaczył, że w swojej decyzji nie rozstrzygał o ważności umowy sprzedaży energii elektrycznej poprzednio obowiązującej dla nieruchomości zainteresowanego, tylko ukształtował umowę pomiędzy podmiotem dążącym do zalegalizowania statusu odbiorcy energii elektrycznej – zainteresowanym, a powodem, a zatem pomiędzy odmiennymi od poprzednich, stronami. Umowa sprzedaży energii elektrycznej zawarta z poprzednim właścicielem nieruchomości nie była przedmiotem rozstrzygnięcia w zaskarżonej decyzji, gdyż Prezes URE nie orzekał o rozwiązaniu umowy z nim zwartej. Pozwany nie zgodził się również z przedstawioną przez powoda interpretacją treści art. 5a ust. 1 PE, bardzo niekorzystnej dla zainteresowanego. W przekonaniu pozwanego, powód odmawiając zawarcia umowy z zainteresowanym nadużywa swego prawa podmiotowego, w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. Zdaniem Prezesa URE, powód dysponuje możliwościami wdrożenia procedury umożliwiającej rozwiązanie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z poprzednim właścicielem nieruchomości wynikającymi z kodeksu cywilnego, czy też z ogólnych warunków umów. W odniesieniu do powołanego postanowienia zawartego w (...) pozwany wskazał, że nic nie stoi na przeszkodzie aby powód zmienił treść instrukcji tak aby odpowiadała ona zaskarżonej decyzji, gdyż jest on uprawniony i zobowiązany na podstawie art. 9g ust. 1 PE do opracowania treści takiego dokumentu. W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 6 ust. 1 PE pozwany wskazał, że sposób rozliczania poprzedniego odbiorcy nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia o obowiązku publicznoprawnym przedsiębiorstwa energetycznego wobec zainteresowanego. W odniesieniu do naruszenia art. 28 k.p.a., pozwany nie

uznał poprzedniego właściciela nieruchomości za stronę postępowania administracyjnego. Pozwany wskazał również na niezasadność zarzutów dotyczących treści umowy kompleksowej stanowiącej załącznik do zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 listopada 2017 roku do Północno – Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki w S. wpłynął wniosek M. G. o rozstrzygnięcie sporu przez Prezesa URE z (...) S.A. z siedzibą w P.. Wskazał, że spór dotyczy odmowy zawarcia przez (...) S.A. z wnioskodawcą umowy o świadczenie usługi kompleksowej sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G. oraz że przedmiotowy lokal nabył w drodze licytacji komorniczej. Wskazał też, że poprzedni właściciel nie przebywa w lokalu. Wnioskodawca Pan M. G. jest właścicielem lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...) w G..

/k. 1, 4-6 akt adm./

Prezes URE pismem z dnia 12 grudnia 2017 r., zawiadomił Wnioskodawcę oraz (...) S.A., że zostało wszczęte postępowanie administracyjne dotyczące rozstrzygnięcia w trybie odmowy zawarcia kompleksowej umowy sprzedaży energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G.. Prezes URE wezwał strony sporu do udzielania wyjaśnień i dowodów koniecznych dla ustalenia stanu faktycznego i prawnego w sporze, w szczególności zobowiązał Sprzedawcę do wykazania przesłanek, jakimi kierował się odmawiając Wnioskodawcy zawarcia kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej. /k. 8, 9, 10, 11 akt adm./

W trakcie postępowania strony sporu przedkładały stanowiska, dokumenty i wyjaśnienia. Wnioskodawca składał wyjaśnienia w pismach z dnia: 29 stycznia 2018 r., oraz 24 kwietnia 2018 r. /48,81 akt adm./

Przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło swoje stanowisko w pismach z dnia: 15 stycznia 2018 r., 12 lutego 2018 r., 16 kwietnia 2018 r. /k. 28-33, 52-63, 78-81 akt adm./

Pismem z dnia 22 marca 2018 r. operator systemu dystrybucyjnego - (...) Sp. z o.o. udzielił informacji o stanie technicznym instalacji zasilającej lokal mieszkalny Wnioskodawcy. Wskazał, że nie ma technicznych przeszkód do zawarcia umowy z wnioskodawcą. /k. 69-71 akt adm./

Prezes URE pismem z dnia 27 kwietnia r 2017 r., zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie uznając, iż zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie decyzji rozstrzygającej spór merytorycznie. Strony zostały również poinformowane, iż w terminie 14 dni mogą zapoznać się z aktami sprawy, a także złożyć stosowne wyjaśnienia. Żadna ze stron nie skorzystała z uprawnienia do zapoznania się z materiałem dowodowym w wyznaczonym terminie. /k. 82, 83, 84 akt adm./

W dniu 6 czerwca 2018 roku Prezes URE wydał decyzję nr (...) (...).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018 r., poz. 755, j.t. z późn. zm., dalej (...)) w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu

ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8^d pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Bezsporne było w niniejszej sprawie, że powód konsekwentnie odmawiał zainteresowanemu zawarciu umowy o świadczenie usługi kompleksowej sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej do przedmiotowego lokalu. Niewątpliwie zatem zaistniała przesłanka sprawy spornej, o której mowa w treści art. 8 ust. 1 PE. Tym samym pozwany Prezes URE posiadał kompetencję do wydania przedmiotowej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 5a ust. 1 PE, sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zapewnienia świadczenia usługi kompleksowej i do zawarcia umowy kompleksowej, na zasadach równoprawnego traktowania, z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu. Mając na względzie treść powyższego przepisu przyjąć należało, że powód zobowiązany jest z urzędu do zapewnienia świadczenia usługi kompleksowej i do zawarcia umowy kompleksowej z zainteresowanym w niniejszej sprawie M. G.. Zainteresowany jest bowiem właścicielem przedmiotowej nieruchomości oraz odbiorcą energii elektrycznej jako „odbiorca w gospodarstwie domowym”. Strona powodowa kwestionując rozstrzygnięcie Prezesa URE wskazywała na perturbacje związane z rozwiązaniem umowy sprzedaży energii elektrycznej z poprzednim właścicielem nieruchomości. Niesporna jest przy tym okoliczność, że poprzedni właściciel wydał lokal i już go nie zajmuje, ani też nie jest „faktycznym” odbiorcą energii elektrycznej. Wbrew jednak powyższej argumentacji, zagadnienie dotyczące sfery zobowiązaniowej pomiędzy powodem a poprzednim właścicielem nieruchomości, nie może zwalniać powoda z obowiązku ciążącego na nim względem zainteresowanego, wynikającego wprost z normy prawnej, tj. art. 5a ust. 1 PE. Nie stanowi również przyczyny do odmowy zawarcia umowy kompleksowej wskazywana przez powoda niezgodność decyzji z treścią (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (...), w tym treści pkt D.1.8. (...), polegająca na jednoczesnym obowiązywaniu więcej niż jednej umowy kompleksowej dla jednego punktu poboru energii. Zgodnie bowiem z treścią art. 9g ust. 1 PE, powód jest odpowiedzialny za odpowiednie opracowanie przedmiotowej instrukcji. Ponadto, treść opracowanego dokumentu nie może wpływać na treść ustawowych zadań Prezesa URE. W konsekwencji, nie może również pozbawiać powoda roszczenia o zawarcie z nim przedmiotowej umowy kompleksowej. W żaden sposób nie wpływa także na zakres kompetencji Prezesa URE w sposób enumeratywnie określony przez ustawodawcę we wspomnianym wyżej art. 8 ust. 1 PE. Z tego względu nie ma racji powód twierdząc, że obowiązek zawarcia umowy kompleksowej już został wykonany, gdyż zawarł on umowę z poprzednim właścicielem tej nieruchomości. Zasadnie też wskazał pozwany, że w treści zaskarżonej decyzji nie rozstrzygał o ważności umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z poprzednim właścicielem oraz, że poprzednio zawarta umowa nie była przedmiotem rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji. Tym samym jednak, bezprzedmiotowe okazały się rozważania pozwanego zawarte w odpowiedzi na odwołanie dotyczące możliwości wdrożenia procedury umożliwiającej rozwiązanie umowy sprzedaży energii elektrycznej z poprzednim właścicielem nieruchomości wynikającym z kodeksu cywilnego, czy też z ogólnych warunków umów. Powyższe zagadnienia nie są bowiem istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W niniejszej sprawie zaistniał pomiędzy powodem a zainteresowanym spór objęty dyspozycją art. 8 ust. 1 PE i w tym trybie podlegała kwestia uregulowania stosunku zobowiązaniowego, tylko i wyłącznie pomiędzy powodem a zainteresowanym, z uwzględnieniem nałożonego na powoda obowiązku wskazanego przez ustawodawcę w treści art. 5a ust. 1 PE, nie zaś ważność i ewentualne dalsze obowiązywanie umowy kompleksowej zawartej z poprzednim właścicielem nieruchomości. Z tych też względów niezasadny okazał się zarzut naruszenia przez pozwanego prawa procesowego, tj. art. 28 k.p.a. Z powyższych przyczyn, zasadnie bowiem nie uznał pozwany poprzedniego właścicielem nieruchomości za stronę prowadzonego postępowania. Zgodzić się również należy z pozwanym, że za pozytywnym uwzględnieniem wniosku zainteresowanego przemawiała okoliczność, iż zainteresowany nie korzysta z usług innego sprzedawcy i jest przyłączony do sieci (...) Sp. z o.o. oraz jest ograniczony przez przymus wykorzystywania do rozliczeń licznika przedpłatowego, który, co istotne, jest mniej dogodny do rozliczeń. Zasadnie też zauważył pozwany w odpowiedzi na odwołanie w odniesieniu do zarzutów powoda co do treści umowy stanowiącej załącznik do zaskarżonej

decyzji, że treść umowy odpowiada opracowanym i powszechnie stosowanym przez powoda wzorcom, które masowo wprowadza do obrotu z odbiorcami. Niezasadnie powód zakwestionował treść §3 ust. 2 umowy dotyczący możliwości wymiany licznika dopiero po zawarciu umowy i jej wejściu w życie. Wskazany termin na czynności techniczne jest dogodny, a czynność wymiany licznika na indukcyjny jest konieczna.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska